

МЕЛЬНИК Тетяна

 <https://orcid.org/0000-0002-3839-6018>

д. е. н., професор,
завідувач кафедри міжнародного
менеджменту
Державного торговельно-економічного
університету
вул. Кіото, 19, м. Київ, 02156, Україна
t.melnyk@knute.edu.ua

ЦИФРОВІ ФІНАНСОВІ ПОСЛУГИ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ

Досліджено розвиток ринку цифрових фінансових послуг в умовах цифрової трансформації економіки з урахуванням сучасних викликів, пов'язаних із воєнним станом, потребами повоєнного відновлення та поглибленням європейської інтеграції України. Дослідження ґрунтується на гіпотезі, що ринок цифрових фінансових послуг України вже сформував базову інфраструктурну й поведінкову основу для подальшого зростання, однак його стратегічний потенціал у повоєнному відновленні та інтеграції до ЄС пов'язаний з переходом від кількісного поширення цифрових сервісів до їх якісного, безпечного, інклюзивного та регуляторно сумісного розвитку. Методологічну основу дослідження формують системний підхід, порівняльний аналіз, статистичні методи оцінювання макроекономічних, фінансових та фінансово-інфраструктурних показників, а також структурно-функціональний і причинно-наслідковий аналіз.

У ході дослідження систематизовано ключові статистичні тенденції розвитку цифрових фінансових послуг, проаналізовано сегментну структуру цифрових платежів, дистанційної ідентифікації та цифрового кредитування, а також здійснено порівняння українських показників з релевантними орієнтирами країн Європейського Союзу. Особливу увагу приділено ролі безготівкових платежів, системи BankID, цифрових державних сервісів,

MELNYK Tetiana

 <https://orcid.org/0000-0002-3839-6018>

Doctor of Sciences (Economics), Professor,
Head of the Department
of International Management
State University
of Trade and Economics
19, Kyoto St., Kyiv, 02156, Ukraine
t.melnyk@knute.edu.ua

DIGITAL FINANCIAL SERVICES IN THE FACE OF CONTEMPORARY CHALLENGES

The development of the digital financial services market in the context of the digital transformation of the economy has been studied, taking into account current challenges related to martial law, the needs of post-war recovery, and the deepening of Ukraine's European integration. The study is based on the hypothesis that Ukraine's digital financial services market has already formed a basic infrastructural and behavioural foundation for further growth; however, its strategic potential in post-war recovery and EU integration depends on the transition from the quantitative expansion of digital services to their qualitative, safe, inclusive, and regulatory-compatible development. The methodological basis of the study is formed by a systemic approach, comparative analysis, statistical methods for assessing macroeconomic, financial, and financial-infrastructural indicators, as well as structural-functional and cause-and-effect analysis.

The study systematized the key statistical trends in the development of digital financial services, analysed the segmental structure of digital payments, remote identification, and digital lending, and also conducted a comparison of Ukrainian indicators with relevant benchmarks of European Union countries. Particular attention was paid to the role of cashless payments, the BankID system, digital government services, FinTech solutions,

FinTech-рішень та інструментів цифрової взаємодії між державою, бізнесом і населенням. Визначено, що у 2020–2025 рр. український ринок пройшов етап швидкої цифрової адаптації та сформував базову цифрову фінансову інфраструктуру, однак подальший його розвиток потребує переходу від кількісного зростання до підвищення якості, безпеки, інклюзивності та євросумісності цифрових сервісів. Головними бар'єрами розвитку ринку залишаються регуляторна фрагментарність, недостатня повнота статистичного вимірювання окремих сегментів, кіберризик, нерівномірність доступу населення до цифрових сервісів, а також потреба в посиленні довіри користувачів до цифрових фінансових продуктів. Запропоновано практичні напрями державної політики та ринкових дій, зокрема гармонізацію регулювання з вимогами ЄС, розвиток відкритого банкінгу, удосконалення цифрової ідентифікації, посилення кіберстійкості, формування резервованої цифрової фінансової інфраструктури та підтримку комплексних цифрових рішень для малого й середнього підприємства, релокованого бізнесу та домогосподарств. Встановлено, що цифрові фінансові послуги можуть стати одним із важливих інструментів економіки України у повоєнний період за умови їх відповідального, безпечного та стратегічно скоординованого розвитку.

Ключові слова: цифрові фінансові послуги, цифрова економіка, *FinTech*, безготівкові платежі, дистанційна ідентифікація, *BankID*, цифрове кредитування, фінансова інклюзія, повоєнне відновлення, європейська інтеграція.

JEL Classification: G20, G21, G28, O33, E42.

Вступ

У сучасних умовах стрімкої диджиталізації більшості процесів цифрові фінансові послуги (ЦФП) стають одним із ключових драйверів економічного зростання, підвищення ефективності фінансових ринків та розширення доступу населення до фінансових ресурсів. Активне впровадження фінансових технологій (*FinTech*), мобільного банкінгу, електронних платежів та цифрових платформ трансформує традиційну фінансову систему, створюючи нові можливості для бізнесу та громадян.

Для України питання розвитку цифрових фінансових послуг набуває дедалі більшої актуальності в умовах цифрової трансформації економіки та інтеграції у світовий фінансовий простір. За останні роки спостерігається суттєва динаміка зростання сектору: збільшується кількість користувачів онлайн-банкінгу, безготівкових платежів, цифрових гаманців, а також розширюється спектр фінансових сервісів, доступних через цифрові канали. Протягом 2020–2025 рр. кількість

and digital interaction tools between the state, businesses, and the population. It was determined that in 2020–2025, the Ukrainian market underwent a stage of rapid digital adaptation and formed a basic digital financial infrastructure; however, its further development requires a transition from quantitative growth to improving the quality, security, inclusiveness, and European compatibility of digital services.

The main barriers to market development remain regulatory fragmentation, insufficient completeness in the statistical measurement of certain segments, cyber risks, uneven access of the population to digital services, as well as the need to strengthen users trust in digital financial products. Practical directions for state policy and market actions have been proposed, including harmonization of regulation with EU requirements, development of open banking, improvement of digital identification, strengthening cyber resilience, formation of a reserved digital financial infrastructure, and support for comprehensive digital solutions for small and medium-sized enterprises, relocated businesses, and households. It has been established that digital financial services can become one of the important instruments of Ukraine's post-war economic recovery, provided that they are developed responsibly, securely, and in strategically coordinated manner.

Keywords: digital financial services, digital economy, *FinTech*, cashless payments, remote identification, *BankID*, digital lending, financial inclusion, post-war recovery, European integration.

емітованих платіжних карток в Україні зросла з 73.4 млн до 148.5 млн, активних карток – з 40.4 млн до 65.4 млн, а кількість успішних ідентифікацій через *BankID* НБУ – з 7.6 млн до 109.4 млн. Поряд з цим кількість користувачів застосунку "Дія" зросла з 2.5 млн у 2020 р. до понад 23 млн наприкінці 2025 р. (Національний банк України, 2021, 2026). Зокрема, цифрові фінанси – це вже не "додатковий сервіс", а базова інфраструктура доступу до платежів, дистанційної ідентифікації, кредитування, публічних виплат і взаємодії громадян з державою та фінансовими інститутами. Водночас цифровізація фінансової сфери сприяє підвищенню фінансової інклюзії, особливо у віддалених регіонах.

Важливого значення розвиток цифрових фінансових послуг набуває в контексті повоєнного відновлення економіки України. Цифрові інструменти забезпечують прозорість фінансових потоків, ефективне розподілення державної допомоги, підтримку малого та середнього бізнесу, а також сприяють залученню інвестицій. Вони також відіграють значущу роль у підвищенні стійкості фінансової системи в умовах кризових викликів.

Попри позитивну динаміку розвитку цифрових фінансових послуг в Україні, існує низка проблем, що стримує їх повноцінну реалізацію та ефективне використання. Серед ключових викликів варто виокремити недостатній рівень цифрової та фінансової грамотності населення, нерівномірний доступ до цифрової інфраструктури, а також питання кібербезпеки та захисту персональних даних.

Крім того, є потреба у вдосконаленні нормативно-правового забезпечення функціонування цифрових фінансових сервісів, гармонізації законодавства з міжнародними стандартами, а також у розвитку інституційної підтримки інновацій у фінансовому секторі. Також важливим завданням залишається забезпечення довіри користувачів до цифрових фінансових інструментів, що є критичним детермінантом їх масового впровадження.

В умовах повоєнної відбудови України особливої уваги потребуватиме питання інтеграції ЦФП у механізми економічного відновлення, зокрема для забезпечення ефективного розподілу фінансових ресурсів, підтримки підприємництва та стимулювання економічної активності. Відтак виникає об'єктивна необхідність комплексного дослідження сучасних тенденцій розвитку ЦФП, визначення ключових викликів та обґрунтування перспектив їх розвитку в Україні з урахуванням потреб повоєнного відновлення економіки.

Питання цифрових фінансів останніми роками широко досліджуються закордонними та вітчизняними вченими. Зокрема, результати дослідження *Bontadini et al. (2024)* є корисними з погляду обґрунтування макроекономічної важливості цифрових фінансів, оскільки автори на основі нових індикаторів цифровізації фінансового сектору для 21 країни *OECD* за 1995–2018 рр. доводять, що цифровізація фінансових послуг має прямий позитивний зв'язок з продуктивністю,

полегшує кредитні обмеження для МСП та галузей з високою часткою нематеріальних активів. У праці *Anton та Afloarei Nucu (2024)* викладено результати дослідження щодо впливу традиційної й цифрової фінансової інклюзії на стабільність банків на основі вибірки з 81 країни. Автори використовують квантильну регресію та показують нелінійний зв'язок. Зокрема, на нижчих рівнях інклюзія може посилювати ризики, але після певного порогу має позитивний ефект для банківської стабільності. Зі свого боку, *Xie і Wu (2024)*, аналізуючи панельні дані 30 провінцій Китаю за 2011–2021 рр., доводять, що цифровізація фінансів сприяє комерціалізації результатів НДДКР. Водночас позитивний ефект цифрових фінансів залежить від ефективності фінансового регулювання. Публікація *Meng та Xiao (2025)* присвячена впливу цифрових фінансів на розвиток транскордонної електронної комерції в Китаї на основі провінційних даних за 2013–2023 рр. Автори встановили, що цифрові фінанси істотно стимулюють транскордонну *e-commerce*, зокрема через зростання технологічних ринків, інтернет-проникнення та інвестиції в інновації. У праці *Dias та Perera (2026)* наведено систематичний огляд літератури за методологією *PRISMA*, у якому проаналізовано 50 статей *Scopus* за 2013–2025 рр. Таким чином, автори узагальнюють, що цифрові фінансові методи підвищують доступність, наявність і якість фінансових послуг для маргіналізованих груп, але розвиток стримують цифрова фінансова неграмотність, регуляторні бар'єри, інфраструктурні обмеження та соціально-економічна нерівність.

Варто також відзначити дослідження Європейського центрального банку (ЄЦБ) (*European Central Bank, 2024, 2025*), які демонструють, як у зрілих європейських ринках співіснують карткові розрахунки, онлайн-платежі, кредитові перекази й готівка. Автори підкреслюють, що цифровізація в Європі не зводиться до "відмови від готівки", а є зміною споживчих звичок та інфраструктури. За даними *Eurostat (2025)*, систематизовано офіційні дані про інтернет-банкінг, *e-урядування*, *e-комерцію* та цифрові навички. Використання цих даних дозволяє зіставляти показники України з європейським контекстом цифрової поведінки населення.

Серед вітчизняних учених можна відзначити авторів *Bondaruk T. та Bondaruk O. (2025)*, які доводять, що банки з вищою цифровою ефективністю демонструють сильніші конкурентні переваги, більшу адаптивність до ринкових змін, покращені можливості управління ризиками та вищий рівень економічної безпеки. Науковці підсумовують, що цифрові банківські продукти та технології є стратегічним інструментом зміцнення економічної безпеки банків за умови їх інтеграції в комплексну систему управлінського та інформаційно-аналітичного забезпечення. Дослідження *Iefymenko і Dmytrenko (2025)*

присвячено цифровим валютам, *CBDC*¹, *e*-гривні, стейблкоїнам, криптовалютам і віртуальним активам. Автори наголошують на необхідності розвитку проєкту *e*-гривні, легалізації ринку віртуальних активів відповідно до стандартів *FATF*², посилення *AML/CFT*-процедур³ та інтеграції цифрових активів з банківською та платіжною інфраструктурою.

Дослідження Корнівської (2025) є корисним з погляду розкриття соціальних ризиків цифровізації фінансів. Цифрові фінанси розглянуто автором не лише як технологічне чи економічне явище, а й як чинник соціальних, психологічних та інституційних змін. Також проаналізовано вплив цифрових фінансових технологій і цифрового кредиту на поведінку споживачів, фінансову дисципліну, відповідальність та економічну свободу людини. У праці Гнездовського та ін. (2024) обґрунтовано роль цифрового фінансового простору у забезпеченні економічного зростання України. Зокрема, застосовано *SWOT*-аналіз та аналіз часових рядів щодо безготівкових операцій і ВВП. Автори доводять, що зростання обсягів безготівкових операцій має помірний позитивний вплив на ВВП, а цифрові фінанси мають потенціал для стимулювання економічного зростання. Стаття Глущенко та Верютіна (2025) присвячена розвитку цифрових фінансових послуг в Україні, а також аналізу сучасних тенденцій, ризиків і питань регулювання.

Водночас питання повоєнного застосування цифрових фінансів як інструмента відновлення, особливо в частині цифрового кредитування МСП і домогосподарств, залишається дослідженим фрагментарно.

Загалом, за результатами аналізу наявних наукових публікацій можна зробити висновок, що ринок цифрових фінансових послуг зростає швидше, ніж усуваються його інституційні вузькі місця. Україна демонструє дуже швидко цифровізацію платежів, ідентифікації та державних сервісів, але водночас стикається з дефіцитом гармонізованої статистики для окремих сегментів, високою концентрацією окремих ринків, зростанням кіберризиків і шахрайства, нерівномірною цифровою та фінансовою грамотністю, а також потребою в зближенні регулювання з європейськими правилами. Отже, головне наукове й практичне питання не тільки в тому, наскільки швидко росте ринок, а й у тому, чи трансформується таке зростання у стійку, безпечну й інклюзивну модель фінансової цифровізації.

Мета статті – на основі офіційних та авторитетних джерел оцінити динаміку, структуру, проблеми й перспективи ринку цифрових фінансових послуг в Україні протягом останніх років та визначити

¹ *CBDC* (*Central Bank Digital Currency*) – цифрова валюта центрального банку.

² *FATF* (*Financial Action Task Force*) – міжнародна організація, яка встановлює стандарти для протидії відмиванню коштів, фінансуванню тероризму та іншим фінансовим злочинам. У контексті цифрових фінансів *FATF* формує рекомендації щодо регулювання криптовалют, бірж віртуальних активів та інших фінансових посередників.

³ *AML* (*Anti-Money Laundering*) – протидія відмиванню коштів; *CFT* (*Countering the Financing of Terrorism*) – протидія фінансуванню тероризму.

напрями, які мають найбільший потенціал для повоєнного економічного відновлення й європейської інтеграції.

У дослідженні висунуто гіпотезу, що ринок цифрових фінансових послуг України вже сформував базову інфраструктурну й поведінкову основу для подальшого зростання, однак його стратегічний потенціал у повоєнному відновленні та інтеграції до ЄС пов'язаний з переходом від кількісного поширення цифрових сервісів до їх якісного, безпечного, інклюзивного та регуляторно сумісного розвитку. Зокрема, найбільший ефект для економіки може забезпечити поєднання цифрових платежів, дистанційної ідентифікації, цифрового кредитування, страхування та державних сервісів в єдині клієнтоорієнтовані екосистеми.

Структура основної частини статті складається з чотирьох взаємопов'язаних розділів: у першому систематизуються ключові статистичні тренди українського ринку ЦФП, оцінюється сегментна структура платежів, дистанційної ідентифікації та цифрового кредитування, у другому розділі здійснюється порівняння українських показників ринку ЦФП з релевантними орієнтирами країн ЄС. Третій розділ присвячено ідентифікації регуляторних, інфраструктурних та поведінкових бар'єрів розвитку ринку, а четвертий – окреслює сценарії розвитку ринку ЦФП та узагальнює рекомендації для державної політики та ринку.

1. Стан ринку цифрових фінансових послуг в Україні

З 2020 р. розвиток українського ринку ЦФП мав хвилеподібний характер, але загалом демонстрував висхідну динаміку. Довоєнний період 2020–2021 рр. був фазою швидкого розширення карткового ринку, активної міграції платежів онлайн і вибухового росту *BankID* та "Дії". 2022 р. став тестом на стійкість: мережа терміналів скоротилася, але безготівкові платежі й дистанційна ідентифікація не зупинилися. Протягом 2023–2025 рр. спостерігалось не лише відновлення, а перехід до якісно вищого рівня, що полягало у зростанні частки *NFC*-платежів, різкому нарощенні *BankID*, відновленні мережі терміналів понад довоєнний рівень і подальший зсув попиту споживачів у бік онлайн- та мобільних каналів (табл. 1).

Таблиця 1

Стан ринку цифрових платіжних операцій в Україні

Рік	Емітовані картки, млн	Активні картки, млн	POS-термінали у торговельній і сервісній мережі	Безготівкові операції, млн	Безготівкові операції, млрд грн	Успішні ідентифікації <i>BankID</i> НБУ, млн	Користувачі "Дії", млн осіб
2020	73.4	40.4	375.0	5211.2	2208.7	7.6	2.5
2021	89.1	46.3	426.5	7039.7	3090.9	30.2	12.0
2022	109.8	46.3	359.2	6997.4	2996.3	32.8	18.5
2023	115.1	52.1	449.5	7397.2	3980.0	42.9	20.0
2024	132.0	58.8	496.6	8184.8	4243.5	87.7	21.0
2025	145.8	65.4	558.6	9184.9	4684.8	109.4	23.0

Джерело: Національний банк України (2021, 3 березня), офіційні повідомлення Мінцифри та порталу "Дія".

За шість років кількість емітованих карток фактично подвоїлася, а активних – зросла майже на 62%. Це означає не просто збільшення кількості платіжних інструментів, а глибше включення населення в цифровий платіжний контур. Ще виразніша динаміка збільшення спостерігається в *BankID* НБУ: з 7.6 млн успішних ідентифікацій у 2020 р. до 109.4 млн у 2025 р., тобто приблизно у 14 разів. Кількість користувачів "Дії" за цей період зросла від 2.5 млн до понад 23 млн осіб, що зробило її ключовою платформою цифрової взаємодії громадян з державою та, опосередковано, з фінансовими сервісами.

Результати аналізу українського ринку ЦФП за сегментами демонструють, що він уже пройшов фазу, коли головним цифровим драйвером були *P2P*-перекази. У 2020–2022 рр. саме перекази з картки на картку домінували за сумою безготівкових операцій, але з 2024 р. лідерство за кількістю та сумою перейшло до розрахунків у торговельній і сервісній мережі. Тож цей тренд перебуває у стадії "зрілості". Цифрові фінанси дедалі більше обслуговують не тільки "перекидання коштів", а й повсякденне споживання, *retail*-платежі та інтегровані сервіси. Інтернет-оплати залишаються стабільно важливим сегментом, хоча їхня частка за кількістю зменшилася порівняно з 2020 р. через швидше зростання *POS/NFC*-платежів⁴ (табл. 2).

Таблиця 2

Структура українського ринку цифрових послуг

Рік	Торговельна мережа		Інтернет		<i>P2P</i>	
	% кількості	% суми	% кількості	% суми	% кількості	% суми
2020	49.8	26.9	36.5	29.1	12.6	42.8
2021	52.4	28.4	25.9	23.3	12.7	43.6
2022*	52.0	23.1	27.0	15.6	15.6	58.3
2023	66.9	40.4	17.9	16.2	10.1	37.1
2024	73.4	46.8	13.6	14.7	8.2	31.1
2025	74.3	50.9	13.9	16.4	7.3	26.3

* для 2022 р. НБУ оприлюднив ці частки у форматі "травень–грудень 2022 р."

Джерело: Національний банк України (2021, 3 березня; 2026, 16 лютого).

Найскладніше оцінювати сегмент цифрового кредитування, тому що офіційна статистика України досі не дає суцільної річної серії "усі цифрові кредити в економіці". Проте доступні опосередковані дані вказують на виразне зростання. У 2023 р. через *BankID* НБУ здійснено понад 4 млн ідентифікацій для фінансових послуг, у 2024 р. – понад 5 млн, а в 2025 р. кількість комерційних ідентифікацій перевищила 6 млн (рис. 1). Водночас НБУ зазначає, що у 2024 р. обсяги роздрібних кредитів, наданих фінансовими компаніями, зросли на чверть проти 2023 р. Отже, небанківський сегмент, інтегрований з дистанційною ідентифікацією та скоринговими

⁴ *POS/NFC*-платежі – це безконтактний спосіб оплати товарів чи послуг, при якому дані передаються з пристроєм (смартфона, годинника) на термінал через технологію *Near Field Communication (NFC)*.

моделями, залишається головним локомотивом цифрового кредитування (Національний банк України, 2026, 3 лютого).

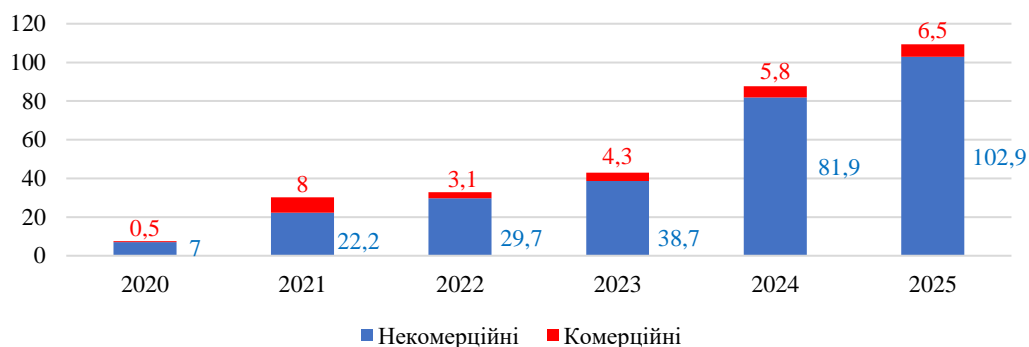

Рис. 1. Динаміка ідентифікацій у системі *BankID* НБУ, млн шт.

Джерело: Національний банк України (2026, 3 лютого).

Також важливо зазначити, що у 2024–2025 рр. нові комерційні учасники *BankID* НБУ продовжували входити до системи саме з послугами онлайн-кредитування. Це не дає точного виміру обсягу цифрових позик, але підтверджує, що дистанційна ідентифікація та цифровий кредитний онбординг залишаються одним з найдинамічніших вузлів ринку (*BankID*, 2025).

Загалом, в Україні, порівняно з іншими європейськими країнами, *FinTech*-ринок розвивається повільніше, має певні законодавчі обмеження, слабо капіталізований та сконцентрований на вузьких нішах – переважно платіжних сервісах та онлайн-кредитуванні.

Хоча в Україні відсутня офіційна статистика обсягів *P2P*-кредитів для бізнесу, аналіз опосередкованих ознак дозволяє стверджувати, що масштаби ринку наразі малі. У 2016 р., на початковому етапі розвитку сегмента, Нацбанк оцінював сумарний обсяг *P2P*-позик у приблизно 5 млрд грн (*Interfax*, 2016, 15 грудня). Це дуже скромний обсяг для економіки України – експерти наголошували, що він суттєво нижчий за потреби МСБ у фінансуванні. Надалі, у 2018–2021 рр. ринок *P2P* в Україні розвивався повільно. У 2022 р. вплив війни на нього став суттєвим потрясінням: інвестори різко знизили активність через підвищені ризики та багато бізнесів-позичальників згорнули діяльність. Цього ж року обсяги нового краудлендингу практично заморозились. Лише у 2023–2025 рр. разом зі стабілізацією економіки відбулося деяке поживалення, але навіть за підсумками 2025 р. обсяги *P2P*-кредитів для МСБ залишаються мінімальними порівняно з банківським кредитуванням чи державними програмами підтримки. Наприклад, доступ до вигідного кредитування у 2022 р. мали лише 20% українських МСБ (Медко, 2025), а *P2P*-сектор поки мало вплинув на цю ситуацію.

За даними Української асоціації *FinTech* та інноваційних компаній (УАФІК), у 2025 р. на ринку діяло 257 *FinTech*-компаній (у 2024 р. – 260), 38% з яких працюють на міжнародному ринку, 78% –

базуються у м. Києві. Станом на 2024 р. загальна вартісна оцінка ринку становила 1.5 млрд дол. США.

Як відзначив заступник голови НБУ О. Шабан, у 2025 р. чітко окреслився ще один ключовий тренд – активне впровадження штучного інтелекту (ШІ) у фінансові послуги. ШІ поступово інтегрується у фінансові процеси, відкриваючи нові можливості для автоматизації та поліпшення рівня обслуговування клієнтів, підвищення точності оцінки кредитоспроможності, вдосконалення процесів комплаєнсу та моніторингу ризиків, протидії шахрайству, підвищення ефективності операційної діяльності фінансових установ. Національний банк розглядає ШІ не як разову ініціативу, а як інфраструктурну інновацію, що має підтримувати ефективність виконання функцій регулятора та інноваційний розвиток фінансової екосистеми України загалом (UAFIC, б. д.).

Якщо розглянути структуру *FinTech*-ринку 2025 р. порівняно з попереднім роком, можна спостерігати деякі зміни (рис. 2).

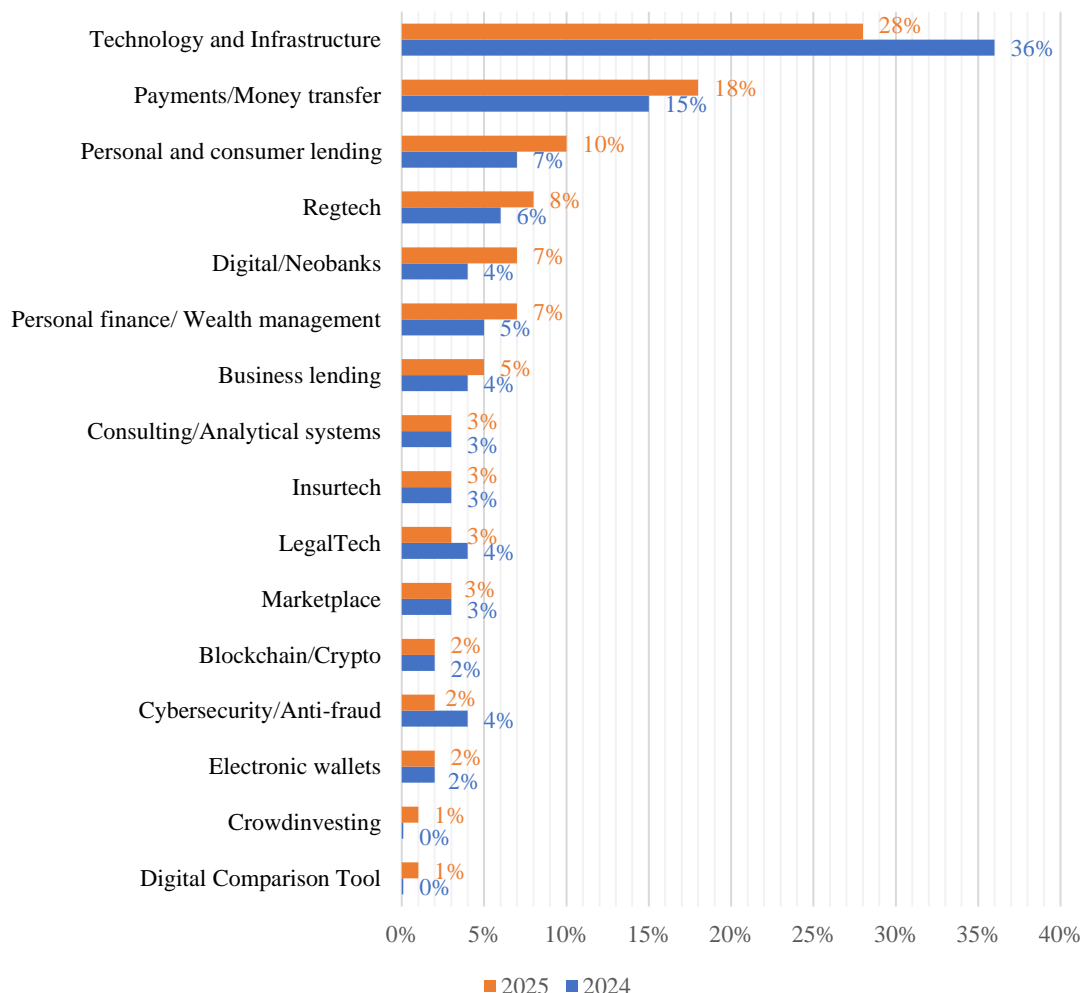

Рис. 2. Розподіл *FinTech*-компаній за сферами діяльності у 2024–2025 рр.

Джерело: побудовано автором за даними UAFIC (n. d.).

Найбільша частка ринку у 2025 р. припала на технологічну інфраструктуру, що вказує на стабільний попит на ІТ-рішення для фінансових установ. Платіжні сервіси та грошові перекази зберігають друге місце зі зростанням у 3% порівняно з 2024 р. Проведений аналіз на основі даних НБУ показав, що зростання довіри користувачів до безготівкових розрахунків та збільшення популярності безконтактних платежів дають поштовх до створення інноваційних рішень у цій сфері. Третє місце з незначним показником зростання посів сегмент споживчого кредитування.

*RegTech*⁵ демонструє стабільне зростання, що може бути пов'язано з посиленням регуляторних вимог та необхідністю автоматизації процесів відповідності. Необанки та компанії з управління особистими фінансами також показали зростання. Сфери *LegalTech*, *InsurTech*, маркетплейсів та блокчейн/криптовалют залишаються на стабільному рівні. Кібербезпека та протидія шахрайству зберігають свою актуальність, хоча їх частка зменшилася. З огляду на зростаючі кіберзагрози, ця сфера актуальна та потребує уваги. З'явилися нові напрями, такі як краудінвестинг та інструменти цифрового порівняння, на кожен з яких припадає мінімальна частка ринку. Це свідчить про пошук нових моделей фінансування та підвищення прозорості фінансових послуг.

2. Порівняння ринку ЦФП України з європейськими країнами

Для розуміння сучасного стану ринку ЦФП України та визначення прогалів у його розвитку варто порівняти показники використання інтернет-банкінгу населенням, зрілість цифрової платіжної поведінки та інституційної готовності до дистанційної взаємодії з країнами ЄС: Німеччиною, Литвою та Румунією. Доцільність обрання саме цих країн пояснюється тим, що Німеччина має великий зрілий ринок ЦФП і *benchmark* масштабної банківської цифровізації. Литва – один з найбільш цифрово розвинутих малих ринків ЄС і близький до України за логікою *eID/fintech-first*. Румунія – країна-конвергент із нижчим, ніж у західноєвропейських країнах, рівнем цифрового проникнення, що робить її корисним референтом для України.

Станом на 2025 р., рівень користування інтернет-банкінгом в Європейському Союзі залишається одним з найвищих у світі та продовжує зростати, залишаючись значно вищим, ніж в Україні (табл. 3). У країнах ЄС у 2025 р. 68.7% населення віком 16–74 років користувалися інтернет-банкінгом (*Eurostat, 2025, March*); серед інтернет-користувачів цей показник становив 80–90%. За даними *Eurostat*, у Німеччині показник використання інтернет-банкінгу у 2024 р. становив близько 80.7%, тоді як у Румунії – близько 47.1%.

⁵ *RegTech* (*Regulatory Technology*, регуляторні технології) — це набір інструментів та програмних рішень, що базуються на новітніх технологіях (штучний інтелект, *Big Data*, блокчейн, хмарні обчислення), які допомагають фінансовим установам та компаніям швидше, ефективніше та дешевше виконувати регуляторні вимоги.

У балтійських країнах, зокрема в Литві, більшість регіонів також демонстрували високі значення – на рівні щонайменше 80%. Отже, ЄС уже має чітко сформований "цифровий коридор" зрілих онлайн-банківських ринків. Україна поки не має прямої Eurostat-сумісної оцінки цього показника, але її опосередковані дані, зокрема 95.2% безготівкових карткових операцій за кількістю у 2025 р., високий рівень ідентифікацій через *BankID* та понад 23 млн користувачів "Дії", свідчать про дуже високу фактичну цифрову активність у сфері платіжних та ідентифікаційних сервісів.

Таблиця 3

Порівняння ринку ЦФП України та деяких країн ЄС

Показник	Україна	Німеччина	Литва	Румунія
Обсяги ринку / масштаб цифрових платежів	7.157 трлн грн (9.512 млрд карткових операцій)	2.12 трлн дол. США (<i>mobile payments</i>)	166 млрд євро (платежі <i>EMI/PI</i> ⁶)	38.31 млрд дол. США (<i>digital payments</i>)
Частка населення віком 16–74 років, які у 2025 р. користувалися інтернет-банкінгом, %	61.00	70.71	79.28	30.97
Безготівкові карткові операції, 2025	9.512 млрд операцій на 7.157 трлн грн; частка – 65.4% за сумою	15.55 млрд – платіжних операцій; 45.34% – частка карткових платежів; 7.23 млрд – кількість карткових операцій	2.285 млрд – кількість платіжних операцій; 72.84% – частка карткових платежів; 1.66 млрд – кількість карткових операцій	1.986 млрд – кількість платіжних операцій; 76.31% – частка карткових платежів; 1.516 млрд – кількість карткових операцій
Дистанційна цифрова ідентифікація	109.4 млн електронних ідентифікацій – <i>BankID</i> НБУ, понад 23 млн користувачів "Дії"	<i>eID</i> – функції <i>ID</i> -картки / <i>e-residence permit</i> та застосунок <i>AusweisApp</i> , діє з 2017 р.	1.36 млн користувачі <i>Smart-ID</i>	Національне <i>SSO</i> -рішення – <i>ROeID</i> ; видача цифрової <i>ID</i> -картки <i>CEI</i> стартувала 20 березня 2025 р., а загальнонаціональне впровадження – з 2 червня 2025 р.

Джерело: узагальнено автором за даними НБУ та інших відкритих джерел (*Eurostat*, 2025; Жолобецький, 2026, 16 лютого; *MordorIntelligence*, February 9, 2026; *Invest Lithuania*, n. d.; *Vorniceanu*, 2025, April 4; *ECB*, n. d.; 2026, January 29; *AusweisApp*, n. d.; *Roeid*, n. d.).

За даними табл. 3, Україна демонструє дуже високий рівень використання цифрового банкінгу серед карткових користувачів і швидке зростання *BankID*/"Дії". Литва вирізняється серед порівнюваних країн ЄС найвищою часткою інтернет-банкінгу й розвиненою цифровою

⁶ *EMI* (*Electronic Money Institution*) – установа електронних грошей; *PI* (*Payment Institution*) – платіжна установа

ідентифікацією. Німеччина має найбільший абсолютний масштаб цифрових/ *mobile payments*, але частка карткових платежів нижча, ніж у Литві. Румунія швидко зростає, однак за інтернет-банкінгом і цифровою ідентифікацією ще помітно відстає від Німеччини та Литви. Україна вже досягла високого ступеня цифрової інтенсивності у платежах і дистанційній ідентифікації, але їй бракує гармонізованої статистики й повноцінних регуляторно інституційних рамок рівня ЄС. Тобто технологічно Україна на окремих ділянках рухається дуже швидко, але для повноцінної інтеграції у європейський фінансовий простір потрібне поглиблення стандартів безпеки, відкритого банкінгу, *eIDAS*-сумісності (європейського регламенту) та споживчого захисту.

3. Проблеми та виклики розвитку ринку цифрових фінансових послуг в Україні

Грунтовний аналіз сучасного стану ринку ЦФП України дозволив визначити основні *проблеми та виклики*, що стоять на заваді повноцінному розвитку ринку та інтеграції у цифровий фінансовий простір Європи.

Найбільш системною проблемою є *регуляторна*. Ринок цифрових фінансових послуг в Україні розвивається швидко, але нерівномірно: стандарти платежів, відкритого банкінгу, дистанційної ідентифікації, електронних грошей і небанківського кредитування просуваються з різною швидкістю. НБУ вже прямо ставить завдання інтеграції до ринку фінансових послуг ЄС та розвитку сучасних фінансових послуг, а попередня оцінка *BankID* НБУ на відповідність вимогам *eIDAS* є важливим кроком, однак сам факт такої оцінки показує, що процес гармонізації ще не завершений.

Другою проблемою є *інфраструктурна стійкість*. Війна показала, що цифрові фінанси залежать не лише від банків і платіжних компаній, а й від електроенергії, зв'язку, хмарної стійкості, кіберзахисту та здатності швидко відновлювати мережу терміналів. У 2022 р. кількість платіжних терміналів скоротилася до 359.2 тис., але потім ринок відновився до 496.6 тис. у 2024 р. і до 558.6 тис. у 2025 р. Це певною мірою продемонструвало стійкість системи терміналів, однак він не усуває ризиків локальних перебоїв, особливо для прифронтових, сільських і деокупованих територій (Національний банк України, 2023, 3 березня).

Ще одна важлива проблема – це *кібербезпека та шахрайство*. За даними НБУ, сума збитків від шахрайських операцій із платіжними картками у 2024 р. зросла на 37% – до 1.1 млрд грн, а у 2025 р. збільшилася ще на 24% – до 1.4 млрд грн. При цьому кількість інцидентів у 2025 р. знизилася, але середня сума однієї шахрайської операції зросла до 5 536 грн (Національний банк України, 2026, 17 квітня). Тобто ризики стають не стільки масовішими, скільки дорожчими для користувачів і системи загалом.

Також зазначимо ще один комплекс проблем у вигляді *інклюзії, довіри та компетентності*. Дослідження НБУ та USAID за 2021 р. показало, що індекс фінансової грамотності українців становив 12.3 бала із 21 – нижче за базовий орієнтир ОЕСР у 14 балів. Це означає, що швидке зростання цифрових сервісів відбувається на тлі недостатньої готовності значної частини населення до усвідомленого вибору продуктів, управління ризиком, захисту персональних даних і розуміння вартості кредиту. Саме тому НБУ визначив цифрову фінансову грамотність і платіжну безпеку в окремі пріоритети стратегії до 2030 р. (USAID, 2021).

Можна виокремити ще одну проблему, яка суттєво ускладнює завдання дослідження такої швидкозростаючої сфери цифрових послуг, – *недостатню прозорість окремих сегментів публічної статистики*. Для платежів, карток та інфраструктури НБУ публікує детальні та якісні ряди. Натомість для цифрового кредитування доводиться комбінувати матеріали річних звітів, квартальних оглядів небанківського сектору, *BankID*-статистику і додатки до *xlsx*-оглядів. Для академічних досліджень та розробки обґрунтованої політики це є суттєвим обмеженням.

4. Перспективи та сценарії розвитку українського ринку ЦФП

Проведений аналіз сучасного стану ринку цифрових фінансових послуг в Україні, його порівняння з практиками країн ЄС, а також ідентифікація ключових проблем і викликів засвідчують наявність значного потенціалу для подальшої цифрової трансформації фінансового сектору за умови посилення інституційної спроможності, регуляторної узгодженості та технологічної стійкості. У цьому контексті *розробка сценаріїв і визначення перспектив* розвитку ринку ЦФП набувають особливої науково-практичної значущості, оскільки дають змогу окреслити можливі траєкторії його еволюції, оцінити ризики й можливості та сформулювати стратегічні орієнтири для інтеграції України у європейський цифровий фінансовий простір.

На основі проведеного аналізу встановлено, що найбільший потенціал Україна має в п'яти сегментах.

Перший – цифрові платежі повсякденного споживання: *POS/NFC*-оплати вже переважають за кількістю й сумою, а частка токенизованих карток зросла до 16.5 млн у 2024 р. та до 20.7 млн у 2025 р., тобто цифровий гаманець фактично став масовим інструментом.

Другий – дистанційна ідентифікація як "інфраструктурне зв'язування" для всіх інших фінансових сервісів.

Третій – цифрове кредитування населення та малого бізнесу, передусім на перетині небанківських фінансових компаній, скорингу й дистанційного онбордингу.

Четвертий – вбудовані фінансові послуги, тобто інтеграція платежів, кредитування, страхування, розстрочки, відкриття рахунків

або інших фінансових сервісів безпосередньо у нефінансові цифрові платформи (*embedded finance*) на перетині державних сервісів, маркетплейсів, телеком-каналів і банківських *API*.

П'ятий – зближення з європейськими рамками *eIDAS* та майбутнього відкритого банкінгу (Національний банк України, 2023, 10 серпня).

У контексті післявоєнного відновлення бурхливий розвиток зазначених сегментів може стати суттєвим драйвером зростання економіки України. Логіку впливу ЦФП на соціально-економічний розвиток доцільно розглядати крізь призму послідовного розгортання цифрової взаємодії між споживачем і фінансовою системою: від дистанційної ідентифікації та цифрового онбордингу до отримання платіжних, кредитних, страхових та інвестиційних сервісів. Як узагальнено на рис. 3, саме поєднання доступності цифрових каналів, зниження транзакційних витрат, розширення фінансової інклюзії та спрощення доступу до фінансування формує мультиплікативний ефект, що сприяє активізації економічної діяльності й створює передумови для відновлення економічної динаміки.

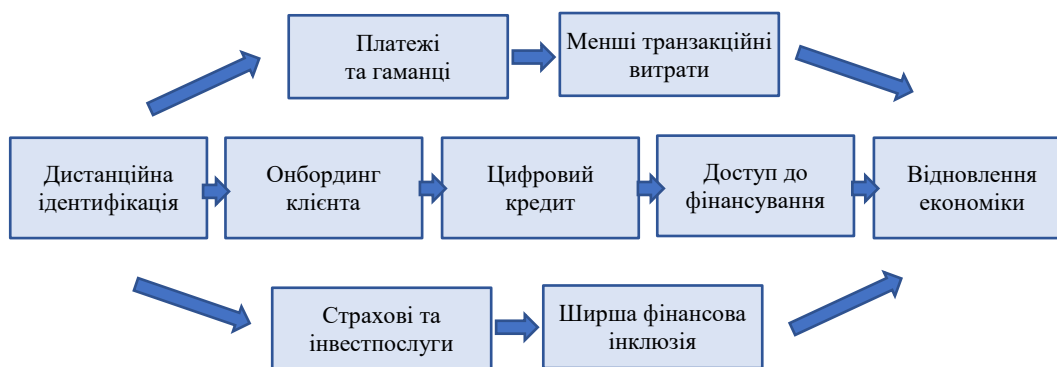

Рис. 3. Механізм впливу цифрових фінансових послуг на відновлення економіки України

Джерело: побудовано автором.

В аспекті впливу на економічне зростання у перспективі можна розглянути декілька сценаріїв розвитку ринку ЦФП в Україні.

Інерційний сценарій передбачає збереження позитивної динаміки цифрових платежів та подальше розширення використання систем дистанційної ідентифікації, зокрема *BankID*, однак без якісного прориву у сфері цифрового кредитування, відкритого банкінгу та повноцінної інтеграції з європейським фінансовим простором. За таких умов основними драйверами розвитку ринку залишатимуться платіжні сервіси, державні цифрові платформи та споживчий *FinTech*, тоді як потенціал більш складних фінансових продуктів реалізовуватиметься повільно й фрагментарно.

Сценарій прискореної інтеграції може бути реалізований за умови активного наближення національного регуляторного середовища

до вимог ЄС, упровадження стандартів відкритого банкінгу, підвищення рівня кіберстійкості фінансової інфраструктури та розширення якісної статистичної бази для моніторингу цифрових фінансових послуг. У такому випадку Україна матиме можливість перейти від моделі ринку швидких і переважно прикладних цифрових сервісів до формування повноцінної екосистеми стандартизованих, безпечних і взаємосумісних цифрових фінансів європейського типу.

Сценарій реконструкційного стрибка пов'язаний з повоєнним відновленням економіки, у межах якого цифрові фінансові канали можуть стати ключовою інфраструктурою для здійснення соціальних і компенсаційних виплат, мікрокредитування, страхування воєнних і майнових ризиків, відшкодування збитків за пошкоджене майно, а також фінансової підтримки малого й середнього підприємництва. Такий висновок ґрунтується на вже сформованій у воєнний період ролі "Дії", *BankID* та цифрових платежів як інструментів забезпечення безперервності фінансової взаємодії держави, бізнесу й населення.

Щодо розроблення дієвих кроків державної політики, можна визначити такі пріоритетні напрями. *По-перше*, запровадити окрему публічну статистичну серію щодо цифрового кредитування – за каналом продажу, типом продукту, групами позичальників і вартістю кредиту. *По-друге*, прискорити гармонізацію *BankID*, платіжного ринку та майбутнього відкритого банкінгу з європейськими стандартами. *По-третє*, зробити платіжну безпеку й цифрову фінансову грамотність частиною масових програм відновлення, а не лише освітніх ініціатив. *По-четверте*, розвивати й підтримувати інфраструктурне резервування (*redundancy*) – резервних, дублюючих або альтернативних елементів цифрової фінансової інфраструктури, які забезпечують безперервність роботи платіжних, банківських, ідентифікаційних та інших фінансових сервісів у разі технічних збоїв, кібератак, перевантаження систем або фізичного пошкодження інфраструктури, а саме: резервне живлення, зв'язок, мережу терміналів, хмарну стійкість – як елемент фінансової безпеки.

Висновки

Проведене дослідження дає підстави стверджувати, що у 2020–2025 рр. український ринок цифрових фінансових послуг пройшов етап інтенсивної цифрової адаптації та поступово перейшов до формування базової цифрової фінансової інфраструктури. Упродовж цього періоду безготівкові платежі утвердилися як домінуюча форма карткових операцій, дистанційна ідентифікація набула ознак масового інструмента доступу до фінансових і державних сервісів, а цифрові платформи, передусім "Дія", стали важливим елементом повсякденної фінансової поведінки населення. Це в цілому підтверджує висунуту гіпотезу щодо наявності базової інфраструктурної та поведінкової основи для подальшого розвитку ринку цифрових фінансових послуг.

Водночас дослідження підтвердило, що сам факт масового поширення цифрових сервісів не є достатньою умовою для реалізації їх

стратегічного потенціалу в повоєнному відновленні економіки та європейській інтеграції України. Для подальшого розвитку ринку ЦФП пріоритетним має стати не лише розширення клієнтської бази, а й перехід до відповідального дизайну цифрових фінансових продуктів. Це передбачає впровадження банками та *FinTech*-компаніями більш зрозумілих і доступних інтерфейсів, прозорішого розкриття повної вартості кредитних продуктів, посилення антифрод-механізмів (інструментів та процедур, які допомагають виявляти, запобігати й мінімізувати шахрайство у цифрових фінансових послугах), застосування персоналізованих лімітів ризику, а також ширше використання інструментів цифрової ідентифікації та даних для зниження вартості онбордингу й подальшого обслуговування клієнтів.

Особливо перспективним напрямом є розвиток комплексних цифрових рішень, що поєднують кредитування, страхування та державні сервіси для потреб малого й середнього підприємництва, релокованого бізнесу, а також домогосподарств, які відновлюють житло, майно або джерела доходів. У такому форматі цифрові фінансові послуги можуть виконувати не лише сервісну, а й відновлювальну функцію, забезпечуючи швидший доступ до фінансових ресурсів, зниження адміністративних бар'єрів і підвищення адресності державної та ринкової підтримки.

Перспективи подальших досліджень автор пов'язує передусім з розробленням єдиної методології вимірювання цифрового кредитування в Україні, яка була б придатною для міжнародних порівнянь і дала змогу коректно оцінювати масштаби, структуру та ризики цього сегмента. Не менш важливим науковим завданням є формування підходів до оцінювання внеску цифрових фінансових сервісів не лише у підвищення платіжної зручності, а й у зростання продуктивності, інвестиційної активності МСП, швидкість відновлення громад та довгострокову фінансову інклюзію. Вирішення цих дослідницьких питань дасть змогу перейти від фіксації високої динаміки ринку до його більш повного, системного й міжнародно зіставного вимірювання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ / REFERENCES

Anton, S., & Afloarei Nucu, A. E. (2024). The impact of digital finance and financial inclusion on banking stability: *International evidence. Oeconomia Copernicana*, 15(2), 563–593. <https://doi.org/10.24136/oc.3046>

AusweisApp. (n. d.). <https://www.ausweisapp.bund.de/en/home>

BankID. (2025). https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Digest_2024-Q4.pdf?v=11

Bondaruk, T. H., & Bondaruk, O. S. (2025). Developing Digital Banking Products and Technologies in the Context of Economic Security of Banks: Managerial and Information-Analytical Aspects. *Statistics of Ukraine*, 111(4), 79–90. [https://doi.org/10.31767/su.4\(111\)2025.04.08](https://doi.org/10.31767/su.4(111)2025.04.08)

Bontadini F., Filippucci F., Jona-Lasinio C., Nicoletti G., Saia A. (2024). "Digitalisation of financial services, access to finance and aggregate economic performance" — *OECD Economics Department Working Paper*, 2024. https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2024/08/digitalisation-of-financial-services-access-to-finance-and-aggregate-economic-performance_86d37dc7/10c7e583-en.pdf

Dias, S. N. R. F., & Perera, K. L. W. (2026). Exploring the role of digital finance in advancing financial inclusion with challenges and future directions. *Discov Sustain* (7), 205. <https://doi.org/10.1007/s43621-026-02629-8>

ECB. (2026, January 29). Total payment transactions, sent, Romania, Half-yearly 2025. https://data.ecb.europa.eu/data/datasets/PAY/PAY.H.RO.W0.TOTL1.I._Z.N.PN

<p>ECB. (n. d.). Payments transactions. https://data.ecb.europa.eu/data/datasets/PAY?dataset%5B0%5D=Payments%20transactions%20%28Key%20indicators%29%20%28PAY%29&advFilterDataset%5B0%5D=Payments%20transactions%20%28Key%20indicators%29%20%28PAY%29&layerType=AL</p>	
<p>European Central Bank. (2024). Study on the payment attitudes of consumers in the euro area 2024. Frankfurt am Main: ECB. https://www.ecb.europa.eu/stats/ecb_surveys/space/html/ecb.space2024~19d46f0f17.en.html</p>	
<p>European Central Bank. (2025). Report on card schemes and processors. Frankfurt am Main: ECB. https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/ecb.reportcardschemes202502~1614226b0a.en.pdf</p>	
<p>Eurostat. (2025). Digitalisation in Europe – 2025 edition. Luxembourg: Publications Office of the European Union. https://ec.europa.eu/eurostat/web/interactive-publications/digitalisation-2025</p>	
<p>Eurostat. (2025, March). Digital society statistics at regional level/https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Digital_society_statistics_at_regional_level</p>	
<p>Iefymenko, T., & Dmytrenko, T. (2025). Development and Integration of Digital Currencies in the Virtual Asset Market. <i>Science and Innovation</i>, 21(2), 3–14. https://doi.org/10.15407/scine21.02.003</p>	
<p>Invest Lithuania. (n. d.). Lithuania’s Fintech at a Glance. https://investlithuania.com/fintech-overview-2026</p>	
<p>Meng, F., & Xiao, Y. (2025). "The Impact of Digital Finance on the Development of Cross-Border E-Commerce". <i>Journal of Theoretical and Applied Electronic Commerce Research</i>. https://www.mdpi.com/0718-1876/20/3/180</p>	
<p>MordorIntelligence. (February 9, 2026). Germany mobile payments market size & share analysis – growth trends and forecast (2026–2031). https://www.mordorintelligence.com/industry-reports/germany-mobile-payments-market?utm_source=chatgpt.com</p>	
<p>Roeid. (n. d.). The Authority for the Digitization of Romania https://www.roeid.ro/en/despre</p>	
<p>UAFIC. (б. д.). Каталог фінтех-компаній України. https://fintechua.org/fintech_catalog_2025</p>	<p>UAFIC. (n. d.). Catalogue of fintech companies of Ukraine. https://fintechua.org/fintech_catalog_2025</p>
<p>USAID. (2021). Фінансова грамотність, фінансова інклюзія та фінансовий добробут в Україні у 2021. Звіт за результатами дослідження. https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Research_Financial_Literacy_Inclusion_Welfare_2021.pdf</p>	<p>USAID. (2021). Financial literacy, financial inclusion, and financial well-being in Ukraine in 2021. Report on the results of the study. https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Research_Financial_Literacy_Inclusion_Welfare_2021.pdf</p>
<p>Vorniceanu, Diana. (2025, April 4). <i>Romania: 2025 analysis of payments and ecommerce trends</i>. https://thepayers.com/payments/expert-views/romania-2025-analysis-of-payments-and-ecommerce-trends</p>	
<p>Xie, Zhengjuan, & Wu, Yongchao. (2024). Digital finance, financial regulation and transformation of R&D achievements, <i>Heliyon</i>, 10(9). https://www.cell.com/action/showPdf?pii=S2405-8440%2824%2906255-8</p>	
<p>Глушченко, О., & Верютін, О. (2025). Цифрові фінансові послуги в Україні: сучасні тенденції, ризики та регуляторні виклики. <i>Молодий вчений</i>, 6(137). https://doi.org/10.32839/2304-5809/2025-6-137-22</p>	<p>Hlushchenko, O., & Veriutin, O. (2025). Digital financial services in Ukraine: current trends, risks, and regulatory challenges. <i>Young Scientist</i>, 6(137). https://doi.org/10.32839/2304-5809/2025-6-137-22</p>
<p>Гнездовський, О. В., Домашенко, С. В., & Морозов, Д. М. (2024). Вплив цифрового фінансового простору на економічний розвиток: аналіз потенціалу та перспективи для України. <i>Економіка та суспільство</i>. https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-65-117</p>	<p>Hniezdovskyi, O. V., Domashenko, S. V., & Morozov, D. M. (2024). The impact of the digital financial space on economic development: analysis of potential and prospects for Ukraine. <i>Economy and Society</i>. https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-65-117</p>
<p>Жолобецький, С. (2026, 16 лютого). <i>Кількість операцій платіжними картками зросла на 10% до 9,5 млрд в 2025</i>. https://ukranews.com/ua/news/1134863-killist-operatsij-platizhnymy-kartkamy-zroslo-na-10-do-9-5-mlrd-v-2025</p>	<p>Zholobetskyi, S. (2026, February 16). <i>The number of payment card transactions increased by 10% to 9.5 billion in 2025</i>. https://ukranews.com/ua/news/1134863-killist-operatsij-platizhnymy-kartkamy-zroslo-na-10-do-9-5-mlrd-v-2025</p>
<p>Interfax. (2016, 15 грудня). Обсяг Р2Р-кредитування в Україні сягнув 5 млрд грн. https://interfax.com.ua/news/general/390923.html</p>	<p>Interfax. (2016, December 15). The volume of P2P lending in Ukraine reached 5 billion UAH. https://interfax.com.ua/news/general/390923.html</p>
<p>Корнівська, В. О. (2025). Цифрові фінанси у контексті розвитку цифрової людини. <i>Проблеми економіки</i>. https://www.problecon.com/export_pdf/problems-of-economy-2025-1_0-pages-308_316.pdf</p>	<p>Kornivska, V. O. (2025). Digital finance in the context of the development of the digital person. <i>Problems of Economics</i>. https://www.problecon.com/export_pdf/problems-of-economy-2025-1_0-pages-308_316.pdf</p>

Медко, М. В. (2025). Розвиток фінансової екосистеми підтримки малого та середнього бізнесу. <i>Бізнес Інформ</i> , (3), 150–163. https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-3-150-163	Medko, M. V. (2025). Development of the financial ecosystem supporting small and medium-sized businesses. <i>Business Inform</i> , (3), 150–163. https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-3-150-163
Національний банк України. (2021). Річний звіт. https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/annual_report_2021.pdf	National Bank of Ukraine. (2021). Annual report. https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/annual_report_2021.pdf
Національний банк України. (2021, 3 березня). Основні тренди карткового ринку у 2020 р.: безконтактні платежі та розрахунки в Інтернеті. НБУ. https://bank.gov.ua/ua/news/all/osnovni-trendi-kartkovogo-rinku-u-2020-rotsi-bezkontakti-plateji-ta-rozrahunki-v-interneti	National Bank of Ukraine. (2021, March 3). Main trends of the card market in 2020: contactless payments and online transactions. NBU. https://bank.gov.ua/ua/news/all/osnovni-trendi-kartkovogo-rinku-u-2020-rotsi-bezkontakti-plateji-ta-rozrahunki-v-interneti
Національний банк України. (2023, 10 серпня). Затверджено Концепцію відкритого банкінгу в Україні. НБУ. 10 серп. 2023. https://bank.gov.ua/ua/news/all/zatverdjeno-kontseptsiyu-vidkritogo-bankingu-v-ukrayini	National Bank of Ukraine. (2023, August 10). Approved the Concept of open banking in Ukraine. NBU. August 10, 2023. https://bank.gov.ua/ua/news/all/zatverdjeno-kontseptsiyu-vidkritogo-bankingu-v-ukrayini
Національний банк України. (2023, 3 березня). Воєнний рік: безготівкові операції – у пріоритеті в українців. НБУ. 3 бер. 2023. https://bank.gov.ua/ua/news/all/voyenniy-rik-bezgotivkovi-operatsiyi-u-prioriteti-v-ukrayintsiv	National Bank of Ukraine. (2023, March 3). Wartime year: cashless transactions – a priority for Ukrainians. NBU. March 3, 2023. https://bank.gov.ua/ua/news/all/voyenniy-rik-bezgotivkovi-operatsiyi-u-prioriteti-v-ukrayintsiv
Національний банк України. (2026, 16 лютого). Операції з платіжними картками у 2025 році: більшість – безготівкові. https://bank.gov.ua/ua/news/all/operatsiyi-z-platijnimi-kartkami-u-2025-rotsi-bilshist-bezgotivkovi	National Bank of Ukraine. (2026, February 16). Payment card transactions in 2025: most are cashless. https://bank.gov.ua/ua/news/all/operatsiyi-z-platijnimi-kartkami-u-2025-rotsi-bilshist-bezgotivkovi
Національний банк України. (2026, 17 квітня). Шахрайство з платіжними картками у 2025 році: кількість випадків знизилася, сума збитків – зросла. НБУ. https://bank.gov.ua/ua/news/all/shahraystvo-z-platijnimi-kartkami-u-2025-rotsi-kilkist-vipadkiv-znizilasya-suma-zbitkiv-zroslo	National Bank of Ukraine. (2026, April 17). Payment card fraud in 2025: the number of cases decreased; the amount of losses increased. NBU. https://bank.gov.ua/ua/news/all/shahraystvo-z-platijnimi-kartkami-u-2025-rotsi-kilkist-vipadkiv-znizilasya-suma-zbitkiv-zroslo
Національний банк України. (2026, 3 лютого). Система BankID НБУ у 2025 році: зростає попит та довіра користувачів. 3 лют. 2026. https://bank.gov.ua/ua/news/all/sistema-bankid-nbu-u-2025-rotsi-zrostaye-popit-ta-dovira-koristuvachiv	National Bank of Ukraine. (2026, February 3). The NBU BankID System in 2025: growing demand and user trust. February 3, 2026. https://bank.gov.ua/ua/news/all/sistema-bankid-nbu-u-2025-rotsi-zrostaye-popit-ta-dovira-koristuvachiv
НБУ. Статистика фінансового сектору. (б. д.). Офіційна статистика щодо платіжних карток за 2020–2025 рр. https://bank.gov.ua/ua/statistic/sector-financial/data-sector-financial#cards	NBU. Financial sector statistics. (n. d.). Official statistics on payment cards for 2020–2025. https://bank.gov.ua/ua/statistic/sector-financial/data-sector-financial#cards

Конфлікт інтересів. Автор заявляє, що не має фінансових чи нефінансових конфліктів інтересів щодо цієї публікації; не має відносин із державними органами, комерційними або некомерційними організаціями, які могли б бути зацікавлені в поданні цієї точки зору. З огляду на те, що автор афілійований з установою, яка є видавцем журналу, що може зумовити потенційний конфлікт або підозру в упередженості, остаточне рішення про публікацію цієї статті (включно з вибором рецензентів та редакторів) приймалося тими членами редколегії, які не пов'язані з цією установою.

Автори не отримували прямого фінансування для цього дослідження.

Мельник, Т. (2026). Цифрові фінансові послуги в умовах сучасних викликів. *Scientia fructuosa*, 3(167), 59–76. [http://doi.org/10.31617/1.2026\(167\)04](http://doi.org/10.31617/1.2026(167)04)

Надійшла до редакції 31.03.2026.
Відправлено на доопрацювання 21.04.2026
Прийнято до друку 25.05.2026.
Публікація онлайн 19.06.2026.